

РЕШЕНИЕ

№ 9324

гр. София, 18.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 05.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **11783** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК във връзка с чл. 1, л. 1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на С. П. В., допълнена с молба от 18. 10. 2024 г., с които са предявени обективно съединени иски срещу Дирекция за национален строителен контрол за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, главница в размер на 78. 14 лева, представляваща удържана сума при прекратяване на служебно правоотношение за представително работно облекло за месеците септември, октомври, ноември и декември 2021 г., ведно с мораторна лихва в размер на 27,68 лева за периода от 09. 09. 2021 г. до 09.09. 2024г. и законната лихва до окончателното плащане, както и пропуснати ползи в размер на 200 лева главница, за представително работно облекло за периода от 01. 01. 2022 г. до 31. 12. 2022 г., ведно с 63.21 лева мораторна лихва от 24. 01. 2022 г. до 09.09.2024 г. и законната лихва до окончателното плащане.

В исковата молба се твърди, че със Заповед № РД – 16 – 023 от 09.09.2021 г. на началника на ДНСК, отменена с влязло в сила съдебно решение е прекратено служебното правоотношение с ищцата, считано от 09. 09. 2021г. При прекратяване на служебното правоотношение ѝ е удържана сума в размер на 78.14 лева от изплатената сума за представително работно облекло за месеците септември, октомври, ноември и декември 2021г., през които ищцата не е работила като държавен служител. Иска се заплащане на удържаната сума като вреди от незаконосъобразната Заповед № РД – 16

– 023/09. 09. 2021 г. на началника на ДНСК. Претендират се и пропуснати ползи в размер на 200 лева за представително работно облекло за 2022 г. като вреди от незаконосъобразната Заповед № РД -15 – 088/01.06.2022 г. на началника на ДНСК. Сумата е пропусната полза, понеже не е получена от ищцата, защото тя е уволнена повторно след възстановяването ѝ на заеманата преди предходното уволнение длъжност. Твърди се, че са налице елементите от фактическия състав на отговорността по ЗОДОВ. Претендират се разноски.

Ответникът – Дирекция за национален строителен контрол, чрез юриконсулт С., в писмен отговор на исковата молба и в хода по същество на делото прави искане за отхвърляне на предявените искове като неоснователни и недоказани. Посочва, че съгласно действащата законодателна рамка се налага извод за зависимост между ползването на представителното работно облекло, съответно предоставянето на средства за него и осъществяване на служебните задължения от държавния служител. Представителното работно облекло е свързано с изпълнението на функциите на длъжността, поради което същото не се включва в размера на обезщетението при отмяна на уволнението като незаконосъобразно.

Прокурор Р. от СГП дава заключение, че исковете са основателни.

Административен съд София – град, като съобрази становищата на страните и въз основа на доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД – 16- 123/09. 09. 2021 г. на началник на ДНСК е прекратено служебното правоотношение със С. П. В., на длъжност главен експерт в отдел „Събиране на вземанията“, дирекция „Правна“ при ДНСК, считано от 09. 09. 2021 г. Със заповедта, на основание чл. 27, ал. 3 от Наредбата за служебното положение на държавните служители е разпоредено да се удържи сумата от 78. 14 лева, получена за представително работно облекло, установена пропорционално на неотработените месеци за годината. Сумата е удържана от възнаградението за месец септември 2021 г.

Заповед № РД – 16- 123/09. 09. 2021 г. на началник на ДНСК е отменена със съдебно решение № 6918/23. 11. 2020 г. по адм. дело №9450/2021 г. на АССГ, потвърдено от ВАС на РБ, влязло в сила на 25.05.2022 г.

Служителката е възстановена на 01. 06. 2022 г., на 02. 06. 2022 г. служебното ѝ правоотношение отново е прекратено със Заповед № РД – 15 – 088/01. 06. 2022г., отменена със съдебно решение № 6130/24. 10. 2022 г., потвърдено от ВАС на РБ, влязло в сила на 24. 04. 2023 г. По делото е установено и е безспорно между страните, че през 2022 г. ищцата С. П. В. не е работила реално като държавен служител в ДНСК. От правна страна, съдът счита, че предявените искове са допустими, разгледани по същество са неоснователни.

Претенцията за обезщетение за имуществени вреди в размер на 78. 14 лева, представляваща удържана сума при прекратяване на служебно правоотношение за представително работно облекло за месеците септември, октомври, ноември и декември 2021 г. е неоснователна. За периода, за който са удържани суми за представително работно облекло, изплатени за цялата календарна година, ищцата не е работила като държавен служител в ДНСК. Правото държавният служител да получи за изпълнение на служебните си задължения представително облекло е уредено в чл. 40, ал. 1 от ЗДСл. В ал. 2 на същия текст е уредено задължението на органа по назначаване да предостави такова облекло, като това става при условия и по ред,

определени с наредба на министъра на труда и социалната политика и министъра на здравеопазването. Такава наредба е приета и действаща, като това е Наредбата за служебното положение на държавните служители. Въпросите, касаещи представителното и униформено облекло са уредени в Раздел VI на тази Наредба /чл. 27-чл. 31 от Наредбата/. Представително и униформено облекло се дължи на държавният служител за всяка календарна година /чл.27, ал. 1 от Наредбата/. Въпросът за възстановяване на получена сума също е нормативно уреден – чл. 27, ал. 3 от Наредбата за служебното положение на държавните служители, съгласно която, когато държавният служител напусне, той възстановява получената сума за представително работно облекло, установена пропорционално на неотработените месеци за годината.

При установените по делото факти е безспорно, че между С. П. В. и ДНСК е имало служебно правоотношение, което е било прекратено считано от 09.09.2021 г., както и че служителката е получила сума от 250 лева за представително облекло за 2021 година. С оглед прекратяване на служебното правоотношение е безспорно, че от датата 09.09.2021 г., тя не е изпълнявала служебни задължения като главен експерт в отдел „Събиране на вземанията“, дирекция „Правна“ при ДНСК. Ето защо и за нея след тази дата не е се полагало получаването на средства за осигуряване на представително облекло за 2021 г. и е следвало тя да възстанови пропорционално на неотработеното време авансово получените средства. Именно с оглед на това и във фишът за работна заплата за месец септември 2021 г. е отразена за възстановяване сумата от 78.14 лева, удържана от отразените в същия фиш плащания от ДНСК. Претенцията за заплащане на тази сума като имуществена вреда е неоснователна и недоказана. Сумата не е дължима от ДНСК за период, през който държавната служителка не е изпълнявала задължения в администрацията. В тази част исковата молба следва да се остави без уважение. Следва да се остави без уважение и претенцията за присъждане на мораторна лихва върху сумата от 78. 14 лв. в размер на 27,68 лева за периода от 09. 09. 2021 г. до 09.09. 2024г., както и законната лихва до окончателното плащане.

Ответникът не дължи заплащане на суми за представително работно облекло за 2022 г., през която календарна година ищцата не е изпълнявала служебни задължения като държавен служител в ДНСК. Предоставянето на средства за представително облекло е целево и като такова е пряко обусловено от реалното изпълнение на функциите на държавния служител. Тълкуването на чл. 27, ал. 2 НСПДС във връзка с останалите алинеи на същата норма и сравняването ѝ с текста на ал. 3, води до извод за зависимостта между нуждата от ползване на представителното работно облекло, съответно предоставянето на средства за него, и осъществяването на функциите на държавния служител по служебното правоотношение. В случая не е налице незаконосъобразен акт, действие или бездействие на ответника, което да води до неоснователно му обогатяване и съответно тази сума не е дължима. По тези съображения искът за заплащане на сумата 200.00 лв. е неоснователен и следва да бъде отхвърлен. Не се дължи и мораторна лихва в размер на 63.21 лева за периода от 24. 01. 2022 г. до 09.09. 2024 г. и законната лихва до окончателното плащане.

Предявените искове са изцяло неоснователни и недоказани и следва да бъдат отхвърлени.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искове на С. П. В. срещу Дирекция за национален строителен контрол за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, главница в размер на 78. 14 лева, представляваща удържана сума при прекратяване на служебно правоотношение за представително работно облекло за месеците септември, октомври, ноември и декември 2021 г., ведно с мораторна лихва в размер на 27,68 лева за периода от 09. 09. 2021 г. до 09.09. 2024г. и законната лихва до окончателното плащане,

ОТХВЪРЛЯ искове на С. П. В. срещу Дирекция за национален строителен контрол за заплащане на обезщетение за пропуснати ползи в размер на 200 лева главница, за представително работно облекло за периода от 01. 01. 2022 г. до 31. 12. 2022 г., ведно с 63.21 лева мораторна лихва от 24.01.2022г. до 09. 09. 2024 г. и законната лихва до окончателното плащане.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: